

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014084
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119014084.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného O. Y., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s prihladnutím na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3T/70/2019 na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný O. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s prihladnutím na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca október 2017 až najmenej do 11. januára 2022, s výnimkou obdobia od 08.02.2018 do 03.10.2018, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, v C. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svojho maloletého syna Y. F., nar. X.XX.XXXX, bytom u matky V. F. C., ul. Z. XX, i keď mu vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška výživného mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2014, sp. zn. 16P/15/2014-17, právoplatným dňa 21.05.2014, a to tak, že je povinný prispievať mesačne na výživu syna Y. sumou 100,-Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky V. F., a hoci si bol obžalovaný vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi Y. F., nejavil vážne mienený záujem nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, pričom na výživu syna Y. prispel len v mesiaci október 2018 sumou 20,50-Eur, v mesiaci december 2018 sumou 30, Eur, v mesiaci január 2019 sumou 30,-Eur, v mesiaci marec 2019 sumou 30,-Eur, v mesiaci apríl 2019 sumou 40,-Eur a v mesiacu august 2019 sumou 40,-Eur, čím mu za obdobie od mesiaca október 2017 do mesiaca december 2021 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 4.109,50-Eur,

pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.01.2017, sp. zn. 5T/15/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 21.09.2017, sp. zn. 6To/97/2017, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 201-205 spisu.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. Y., ktoré však do termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie písomne nezdôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní okresného súdu.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc uložený trest v napadnutom rozsudku za zákonný a primeraný.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si je vedomý toho, že je vinný, mal by záujem dlžne výživné splácať, od rozhodnutia súdu nezaplatil žiadnu čiastku, nechce ísť do výkonu trestu, urobí všetko preto, aby výživné splatil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri preskúmvacej povinnosti obžalovaným napadnutého výroku o treste odňatia slobody, krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnejmu záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jeho osobnostné charakteristiky, trestnú minulosť a účel trestu prichádzalo do úvahy pri vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností / § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák./, uloženie výlučne nepodmienečného trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov. Takto uložený trest zároveň zohľadnil tak okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného, preto ho považoval aj odvolací súd za plne zodpovedajúci zásadám ukladania trestov charakterizovaných v § 34 a nasl. Tr. zák., ako i požiadavke nielen individuálnej, ale najmä generálnej prevencie.

Pokiaľ má obžalovaný za to, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné pomery obžalovaného (doposiaľ až 6 x súdne trestaného), ako i fakt, že v danom prípade mu okresný súd za predmetnú trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 1 až 5 rokov odňatia slobody, čo nemožno považovať za neprimerane tvrdé, nakoľko pri osobnostných charakteristikách obžalovaného vyplývajúcich z jeho trestnej histórie, ako i dĺžke neplatenia výživného na svojho syna v rozsahu viac ako štyroch rokoch, by bolo plne dôvodným uloženie i prísnejšieho trestu odňatia slobody, a to skôr bližšie k stredu trestnej sadzby.

V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 14-tich mesiacov za neprimeraný (neprimerane prísny), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie,

pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu v konečnom dôsledku stotožnil aj súd druhého stupňa bez toho, aby zvažoval akúkoľvek jeho modifikáciu, prípadne zmiernenie.

Ani obžalovaným verbalizovaná snaha o nápravu a poskytnutie šance na úhradu výživného nepresvedčila odvolací súd o tom, že obžalovaný bude schopný plniť si svoje rodičovské a zároveň vyživovacie povinnosti potom, či viac ako 4 roky si svoje povinnosti neplnil a od rozhodnutia okresného súdu neuhradil z dlžnej sumy žiadnu, ani minimálnu čiastku.

V danej súvislosti je potrebné tiež zvýrazniť, že k obžalovanému O. Y. boli súdy doposiaľ rozhodne štedré, a to aj nad obvyklé zvyklosti, keď i po viacerých odsúdeniach v minulosti a výkone nepodmienečného trestu mu v poradí 6. tom rozsudku uložili alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce aj napriek tomu, že jeho protiprávna činnosť v podstate gradovala, avšak podľa názoru krajského súdu tento premárnil svoje šance dokázať spoločnosti, že sa polepšil a že išlo len o náhodilé príp. ojedinelé ľudské zlyhanie. Z histórie správania sa odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou žiť riadny a slušný život.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných pomerov obžalovanej osoby a jeho trestnej minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.